

منهای فوتبال

ایران صعود کرد خبر نگار ها کتک خور دند!

پیروزی برابر کانگوروها در دومین بازی از هفته چهارم لیگ ملت‌های والیبال ۲۰۱۹، ایران صدرنشین این رقابت‌ها را زودتر از رقبا و در حالی که هنوز چهار بازی از مرحله گروهی (اول) باقی مانده به فینال شیکاگورساند. فینالی که از ۱۹ تا ۲۳ تیر برگزار می‌شود ولی بلندقامتان ایران کماکان در گرفتن روادید آمریکاناموفق بوده‌اند. تجربه هم نشان داده آمریکایی‌ها با والیبالیست‌های ایران به راحتی کنار نمی‌آیند اما با توجه به صعود مقتدرانه ایران به فینال به نظر می‌رسد این بار مشکلات ویزا کم‌تر از قبل باشد. صعود زودرس ایران به فینال لیگ ملت‌ها، در سایت فدراسیون جهانی هم باز تاب پیدا کرد. فدراسیون جهانی والیبال در این باره نوشت: «امیر غفور در این دوره از مسابقات خوش درخشید و نتایجی هم که تیم ملی ایران در هفته‌های گذشته گرفت، این تیم را در صدر جدول رده‌بندی قرار داده و خروج ایران از جمع ۶ تیم برتر لیگ ملت‌ها غیر ممکن است. تیم ملی والیبال برزیل هم در صورت کسب پیروزی مقابل آلمان می‌تواند حضور خود را در شیکاگو قطعی کند.»

پایان دیدار با استرالیا و ثبت پیروزی سه بر صفر مقابل این تیم اما تنها به جشن و خوشحالی ختم نشد. بر خلاف اینکه اردبیل نسبت به ارومیه امتیاز بهتری در میزبانی از رقابت‌ها گرفت، آنها در میزبانی از خبرنگاران تهرانی موفق عمل نکردند. درگیری‌های پایان این دیدار که از سوی خبرنگاران محلی نسبت به نمایندگان رسانه‌های پایتخت آغاز شد، جشن صعود را حداقل برای رسانه‌های تهرانی که مورد حمله واقع شدند، کامل نکرد. انتشار ویدیوهای ایسن درگیری در فضای مجازی نشان داد که هنوز در دادن میزبانی‌های بزرگ به شهرستان‌ها زوداست و شاید بهتر باشد حرکت لاک‌پشتی‌تری را در این راه در پیش گرفت. دادن دو هفته میزبانی لیگ ملت‌های والیبال به ارومیه و اردبیل که میراث دوران احمدضیایی رییس سابق فدراسیون است، فرصت بسیار خوبی بود تا باز هم در میزبانی‌های بزرگ به پایتخت استراحت داده‌شود اما مشکلات در بلیت فروشی، هیجان‌ها و علاقه زیاد مردم که کار دست والیبالیست‌ها داد و حالا این درگیری، این فرصت را به تهدید تبدیل کرد. در هر حال تیم ملی والیبال ایران روز گذشته در آخرین دیدار هفته چهارم رقابت‌ها برابر فرانسه قرار گرفت تا اردبیل شاهد آخرین بازی این هفته از رقابت‌ها باشد.

■ ■ ■

خطر فعلا از بیخ گوش سهراب گذشته

سهراب مرادی اخیرا به جای زدن ر کوردهای غیر رسمی در تمرینات، روی نوار شوک به وزنبرداری گام برمی‌دارد. سهراب بعد از شوک اول که به واسطه مصدومیت کمرش ایجاد شد و حتی به از دست دادن قهرمانی آسیا انجامید، هفته گذشته یک بار دیگر زیر وزنه مصدوم شد! مرادی در حالی که می‌خواست وزنه ۲۰۰ کیلوگرمی را مهار کند، از ناحیه کتف مصدوم شد و این نگرانی شکل گرفت که کتف او دچار پارگی شده باشد. این وزنه‌بردار عصر شنبه پس از آماده شدن MRI توسط دکتر حمیدرضا اصلانی معاینه شد که نتیجه آن خوب بوده است. اما حالا داوود باقری رییس کمیته پزشکی فدراسیون که کارهای درمانی سهراب را دنبال می‌کند، خبر خوشی را اعلام کرد. او گفت: «دکتر اصلانی کتف سهراب را معاینه کرد و خدا را شکر شکستگی یا پارگی عمده‌ای وجود نداشت. فقط پارگی‌های کوچکی بود که جای نگرانی نداشت. قرار شد مرادی دو هفته توسط دکتر امین نوروزی فیزیوتراپی شود و سپس توسط دکتر اصلانی مجددا معاینه شود اما نتیجه معاینه اول خوب بوده است.» با این وضعیت به نظر می‌رسد مرادی بتواند تمرینات خود را با چند هفته توقف بار دیگر برای حضور در مسابقات جهانی ۲۰۱۹ از سر بگیرد. اما با این حال کماکان سایه نگرانی روی سهراب وجود دارد. او باید برای تجربه یک المپیک دیگر در رقابت‌های انتخابی حضور پیدا کند و بسا توجه به مصدومیت‌هایی که در مدت کوتاهی تجربه کرد باید دید می‌تواند خودش را به ژاپن برساند؟

چرا جدایی قربانی از کادر فنی به ضرر استقلال تمام می‌شود؟

بازنده‌های جدایی پیروز

قرار گرفتن نام پیروز قربانی در بین دستیاران سرمربی جدید استقلال، یک تصمیم هوشمندانه از سوی مدیران باشگاه بود. کاپیتان سابق آبی‌ها هم در شرایط فعلی و هم در آینده، می‌توانست نقش مهمی روی نیمکت باشگاه ایفا کند اما حضور او با مخالفت استراماچونی روبه‌رو شد و مدیران باشگاه نیز ثابت کردند که نفوذ چندانی روی سرمربی ایتالیایی‌شان ندارند. این جدایی، یکی از روزنه‌های امید برای آینده استقلال را مسدود کرد. بدون تردید استقلال، بازنده جدایی پیروز خواهد بود.

هم به عنوان یک مربی و هم به عنوان یک کارشناس تلویزیونی، اعتبار قابل توجهی در بین هواداران فوتبال به دست آورده بود. با این وجود در مراسم معارفه استرا، خبری از معرفی قربانی به عنوان یکی از اعضای کادر فنی نشد. در این مراسم، سرمربی ایتالیایی به همراه دو دستیارش معرفی شد و بهزاد غلامپور نیز در نقش مربی دروازه‌بان‌های استقلال قرار گرفت. هنوز اما خبری از جدایی پیروز قربانی

آرباطاری

در اولین لحظات حضور آندره استراماچونی در تهران، پیروز قربانی یکی از چهره‌هایی بود که دائما در کنار این مربی دیده می‌شد. باشگاه از مدافع سابقش دعوت کرده بود تا به عنوان دستیار مربی ایتالیایی فعالیت کند و بخشی از کادر فنی او باشد. انتخابی که با استقبال خوب استقلال‌ها همراه شد. چراکه پیروز

سوزه روز

درس بزرگی که باشگاه‌های خصوصی به فوتبال دادند

سیلی به فوتبال دولتی

هر چیز، نوع قرارداد بستن در باشگاه‌های دولتی را آشکار می‌کند. باشگاه‌هایی که به سادگی به افراد مختلف اجازه جدایی می‌دهند و مدیران‌شان توانایی بستن قراردادهای قرص و محکم را ندارند. طبیعتا چنین باشگاه‌هایی انتظار دارند که دیگران نیز چنین برخوردی داشته باشند اما باشگاه‌های خصوصی، به سادگی با این اتفاق کنار نمی‌آیند. آن‌چه در پروسه مذاکره یا جیبی گل‌حمدی برای پرسپولیس اتفاق افتاد، درس بزرگ فوتبال

چهره به چهره

متس به خانه برگشت

بازگشت همه به سوی دور تموند است!

متس هوملز، نوری‌شاهین، شینجی کاگاو و مارکو گوتزه، همه این بازیکن‌های بخشی از ترکیب اصلی دور تموند رویایی یورگن کلوپ بودند. آنها با اولین پیشنهادهای بزرگ، تصمیم به ترک باشگاه گرفتند و به خاطر عجله در جدایی از دیوژ زارد، باواکنش منفی شدید تماشاگران دور تموند روبه‌رو شدند. با این وجود اوضاع در تیم جدید برای آنها خوب پیش نرفت و تک‌تک‌شان دوباره به‌خانه برگشتند و با آغوش باز، مورد استقبال قرار گرفتند. هوملز آخرین جداشده سرشناسی است که حالا دوباره پیراهن دور تموند را بر تن می‌کند. با این اصرار به پذیرفتن مهره‌های سابق، شاید گندوگان، اوپامیانگ، دمبله و... نیز دوباره پیراهن زرد را در آینده‌ای نه‌چندان دور بر تن کنند.

نوری در تاریکی

نوری شاهین، یکی از اولین ستاره‌هایی بود که دور تموند یورگن کلوپ را ترک کرد. هافبک تیم ملی ترکیه که در آلمان متولد شده بود، در آکادمی دور تموند ساخته شد و در این باشگاه، به یک ستاره تمام‌عیار تبدیل شد. او در سال ۲۰۱۱ با نمایش درخشان در ترکیب دور تموند، به عنوان بازیکن سال بوندس‌لیگا انتخاب شد و خیلی زود مورد توجه باشگاه رئال

پیروز در دوران بازی، یکی از محبوب‌ترین چهره‌ها در بین هواداران استقلال به شمار می‌رفت. او هشت سال برای آبی‌ها توپ زد و در این دوره زمانی، به بازوبند کاپیتانی تیم و البته دو قهرمانی لیگ رسید. قربانی با یکی از دیر هنگام‌ترین گل‌های تاریخ دربی تهران، محبوبیتش را بین هوادارها چند برابر کرد. او پس از پایان دوران بازی، دوره‌های مربیگری را پشت سر گذاشت و برای مدتی، سرمربی باشگاه سردار بوکان نیز شد. قربانی توانایی‌هایش را هم به عنوان مربی و هم به عنوان کارشناس تلویزیونی ثابت کرد و برای دستیارِ سرمربی ایتالیایی، مورد توجه مدیران باشگاه قرار گرفت. این قرارداد اما هرگز امضا نشد و در نهایت پیروز تصمیمش برای جدایی از باشگاه را عملی کرد. شاید در این مقطع زمانی، استقلال بیشتر از هر کس دیگری به این چهره نیاز داشت. او هم بین بازیکنان تیم یک چهره مقبول به شمار می‌رفت و هم روی سسکوها، می‌توانست برای تیمش مفید باشد. تسلط پیروز به زبان انگلیسی، ارتباطش با سرمربی جدید تیم را تقویت می‌کرد و فریادهای او بر سر بازیکنان در اولین روزهای تمرین، می‌توانست تیم را در جهت درستی قرار بدهد. در فصلی که استقلال‌ها مهره‌هایی مثل سیدمهدی رحمتی، خسرو حیدری و شاید پژمان منتظری را از دست داده‌اند و بیشتر از همیشه با فقدان تجربه دست و پنجه نرم می‌کنند، حضور چهره باتجربه‌ای مثل پیروز قربانی می‌توانست کاملاً به نفع تیم باشد. استراماچونی اما حاضر به پذیرفتن این مربی در نزدیکی‌اش نشد و مدیران باشگاه نیز نتوانستند سرمربی جدید تیم را برای پذیرفتن یک دستیار خوب ایرانی مجاب کنند.

خصوصی به فوتبال دولتی بود. یک سیلی تمام‌عیار به صورت فوتبال دولتی که اهمیت خصوصی شدن را به همه تیم‌ها نشان داد. شاید اگر پدیده مشهد نیز یک باشگاه دولتی به شمار می‌رفت، چاره‌ای نداشت به جز اینکه زیر فشار نهادهای مختلف، با جدایی سرمربی‌اش موافقت کند و قید قرارداد با جیبی گل‌حمدی را بزند اما این تیم سفت و سخت پای این قرارداد ایستاد و به مربی‌اش اجازه جدایی نداد. در روزهای گذشته شنیده می‌شد که بندی در قرارداد جیبی، به او اجازه خواهد داد که در صورت دریافت پیشنهاد از پرسپولیس، باشگاه مشهدی را ترک کند اما در حقیقت، چنین بندی وجود نداشت و جیبی حتی با وجود علاقه برای حضور در پرسپولیس، از تیمش جدا نشد.

در ماه‌های گذشته، این دومین اتفاقی است که اهمیت فوتبال خصوصی را به اثبات می‌رساند. در جریان دیدار فینال جام حذفی بین پرسپولیس و داماش، طرفداران تیم‌رشتی جایگاهی در استادیوم پیدا نکردند و این اتفاق، سبب شد که مالکان این باشگاه اجازه برگزاری بازی را ندهند. بدون شک اگر آنها یک تیم دولتی بودند و از جای دیگری دستور می‌گرفتند، بازی به سادگی برگزار می‌شد و ادامه پیدامی کرد اما داماش پای حرفش ایستاد و از این تصمیم کوتاه‌نایم. حالا پس از مدتی، نوبت به پدیده سید که ثابت‌کننده استانداردهای فوتبال خصوصی متفاوت هستند و آن جادل مدیران برای باشگاه‌می‌سوزد و قرار داده‌ها «روی هوا» بسته نمی‌شوند. شاید داماش و پدیده، بسیاری

تسلط پیروز به زبان انگلیسی، ارتباطش با سرمربی جدید تیم را تقویت می‌کرد و فریادهای او بر سر بازیکنان در اولین روزهای تمرین، می‌توانست تیم را در جهت درستی قرار بدهد

شاید تاثیر این جدایی، بعدها در آینده استقلال مشخص شود. کی‌روش و برانکو در فوتبال ایران، هرگز زیر بار استفاده از یک دستیار پرانگیزه با عزم و اراده سرمربیگری در آینده نرفتند و اجازه ندادند چنین فردی در کنارشان روی نیمکت قرار بگیرد. کی‌روش برای مدت بسیار کوتاهی با جواد نکونام و علی کریمی ساخت‌امادر نهایت هر دو نفر نیمکت تیم ملی را به بدترین شکل ممکن ترک کردند.

برانکو نیز در همه این سال‌ها تنها کریم باقری را به عنوان دستیار ایرانی در کنار خودش داشت. مردی که بارها تاکید کرده بود که قصد سرمربی شدن ندارد. شاید اگر یک دستیار خوب و مستعد در کنار این دو مربی قرار می‌گرفت، حالا تیم ملی و پرسپولیس برای انتخاب جانشین آنها با این حجم از در دست و پنجه نرم نمی‌کرد. استقلالی‌ها اما از آن‌چه برای این دو مربی در ایران اتفاق افتاد درس نگرفتند و یک دستیار ایده‌ال را برای آینده در کنار استراماچونی قرار ندادند. با این روند اگر حتی مرد ایتالیایی دوران موفق و درخشانی را در باشگاه سپری کند، پس از جدایی او باشگاه با مشکلات زیادی روبه‌رو خواهد شد.

از باشگاه‌ها را برای خصوصی شدن ترغیب کرده باشند اما حقیقت آن است که هنوز سازوکارهای کافی برای خصوصی‌سازی در فوتبال ایران وجود ندارد. حتی تیمی مثل پدیده نیز هنوز به مرحله درآمدزایی نرسیده و با مشکلات مالی زیادی دست و پنجه نرم می‌کند. شاید اگر حق و حقوق قانونی تیم‌ها با وضع قوانین جدید به خودشان تعلق بگیرد و روند درآمدزایی دیگر مسدود نباشد، تک تیم‌های حاضر در لیگ برتر از مالکیت دولتی جدا شوند و در اختیار بخش خصوصی قرار بگیرند. تصور چنین آینده‌ای، اصلا دور از ذهن نیست. به‌ویژه حالا که داماش و پدیده، راه را به خوبی به همه تیم‌ها نشان داده‌اند و مهم‌ترین مزیت‌های خصوصی بودن را آشکار کرده‌اند.

دور تموند، در میانه‌های فصل ۱۳-۲۰۱۲ به پیشنهاد باورایی‌ها پاسخ مثبت داد تا در پایان فصل به این تیم ملحق شود. از آن روز به بعد، او در همه دیدارهای خانگی تیمش با صدای سوت‌رکننده هواداران خودی روبه‌رو بود. در پایان همان سال، دور تموند و بایرن در فینال لیگ قهرمانان اروپا با هم روبه‌رو شدند و گوتزه این بازی را به دلیل مصدومیت از دست داد. آن روز هواداران دور تموند به کنیایه این بازیکن راهوادر بایرن معرفی کردند. گوتزه پس از سه فصل نه‌چندان دلچسب در بایرن و در حالی که گلش به دور تموند با پیراهن بایرن را جشن نگرفته بود، دوباره به تیم سابقش برگشت. او در این سه فصل، مهره فوق‌العاده‌ای برای دور تموند نبوده است. بیماری یکی از عواملی بود که اجازه نداد زنده تنها گل فینال جام جهانی ۲۰۱۴، به جایگاهی که استحقاقش را در فوتبال دنیا داشت برسد.

باز یکنی برای دوباشگاه

انتقال از بایرن به دور تموند و دور تموند به بایرن، مورد علاقه‌ترین فعالیت در زندگی متس هوملس به شمار می‌رود. این مدافع تا سال ۲۰۰۹ عضو باشگاه بایرن مونیخ بود اما در این تیم فرصت چندانی برای بازی پیدامنی کرد. انتقال به دور تموند، تبدیل به نقطه‌ای کلیدی در زندگی این مدافع شد. او با این تیم به اوج رسید و پیراهن تیم ملی آلمان را نیز به دست آورد. پس از سه فصل حضور در مونیخ، این بازیکن به گفته خودش دلتنگ بازی در سیگنال ایدونا پارک شد و دوباره به دور تموند برگشت. متس در سال‌های گذشته پنج بار با دور تموند و بایرن مونیخ، قهرمان بوندس‌لیگا شده است. او امیدوار است در حوالی ۳۰ سالگی، دوباره به این باشگاه برگردد.

بود و به نظر می‌رسید حتی از پارک نیز برای منچستر یونایتد موثر تر شود. با این وجود او تنها دو فصل در یونایتد دوام آورد و در این دو فصل، تنها ۶ گل برای قزم‌ها به ثمر رساند. کاگاو زمان زیادی را روی نیمکت و سکوها سپری کرد و به تدریج در مسیر فراموشی قرار گرفت. شیاطن سرخ دیگر تمایلی به حفظ او نداشتند و این دور تموند بود که تصمیم به نجات این ستاره گرفت. مرد شماره ۱۰ تیم ملی ژاپن در پایان دوران کابوس‌وار بازی برای منچستر، به تیم سابقش برگشت و پیراهن دور تموند را بر تن کرد. او در دو فصل اول بعد از بازگشت، روزهای خوبی را در باشگاه سپری کرد و دوباره به یک بازیکن فیکس برای تیمش تبدیل شد. با این وجود کاگاو ارفته رفته تنزل کرد و در نهایت پیش از شروع فصل گذشته، به بشیکتاش قرض داده شد. این بازیکن هنوز هم در عضویت رسمی دور تموند است اما معیده به نظر می‌رسد که دیگر به این باشگاه برگردد.

خائن در خانه

هضم جدایی شاهین و کاگاو برای پیوستن به رئال مادرید و منچستر، برای هواداران دور تموند به مراتب ساده‌تر از هضم جدایی مارکو گوتزه برای امضای قرارداد با دشمن درجه یک‌شان یعنی بایرن مونیخ بود. گوتزه پس از چهار فصل بازی برای تیم اصلی

شینجی، پارک‌نشد

پس از جدایی پارک جی سونگ از منچستر یونایتد، باشگاه به سراغ یک ستاره آسیایی دیگر رفت و شینجی کاگاو را قرارداد بست. شینجی به عنوان یک هافبک هجومی، در دو فصل ۲۹ گل برای دور تموند به ثمر رسانده